

Галина Чопко

Навчально-науковий інститут права та психології
Національного університету “Львівська політехніка”,
спеціаліст деканату базової вищої освіти
chopko2004@gmail.com

ПРИНЦИПИ СТВОРЕННЯ І ФУНКЦІОНУВАННЯ ЛОМБАРДІВ ДЛЯ НАДАННЯ ПОСЛУГ НАСЕЛЕННЮ

© Чопко Г., 2017

Проведено аналіз поняття “принцип” та принципи створення і функціонування ломбардів для надання послуг населенню. На основі дослідження чинного законодавства та наукових праць розглянуто особливості діяльності ломбардів щодо надання фінансових послуг населенню.

Ключові слова: принцип; ломбард; послуги; повне товариство; моніторинг.

Галина Чопко

ПРИНЦИПЫ СОЗДАНИЯ И ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ ЛОМБАРДОВ ДЛЯ ПРЕДОСТАВЛЕНИЯ УСЛУГ НАСЕЛЕНИЮ

Проведен аналіз поняття “принцип” и принципы создания и функционирования ломбардов для предоставления услуг населению. На основе исследования действующего законодательства и научных трудов рассмотрены особенности деятельности ломбардов по предоставлению финансовых услуг населению.

Ключевые слова: принцип; ломбард; услуги; полное общество; мониторинг.

HalynaChopko

Institute of Jurisprudence and Psychology
Lviv Polytechnic National University

PRINCIPLES OF CREATION AND PAWNSHOP FOR PUBLIC SERVICES

The article analyzes the concept of “principle” and the principles of the establishment and operation of pawnshops to provide services. On the basis of existing legislation and scientific works of the author of the features of pawnshops to provide financial services. Keywords: principle, pawnshop services, general partnership, monitoring.

Key words: principle; pawnshop services; general partnership; monitoring.

Постановка проблеми. Сьогодні громадяни доволі часто потрапляють у таке становище, за якого необхідність в отриманні грошей виникає терміново, без великих затрат часу та оформлення відповідного пакета документів. Одним з варіантів виходу із зазначеного становища є звернення за отриманням грошових коштів у ломбарди. Ломбарди відіграють доволі важливу роль у житті суспільства, тому що такі гнучкі та мобільні за своєю природою установи задовольняють основні вимоги споживача – швидко без зайвих бюрократичних перепон. Принципи діяльності ломбардів мають вирішальне значення для формування поняття та ознак їх створення та функціонування, дають змогу виокремити ломбардну діяльність від інших видів діяльності.

Аналіз дослідження проблеми. Принципи створення і функціонування ломбардів для надання послуг населенню, маючи в окремих випадках дискусійний зміст, залишаються предметом дослідження як науковців, так і практичних працівників.

Під час аналізу цієї проблеми використано положення чинного національного законодавства та наукові праці М. В. Беляєвої, Ю. Л. Бощицького, Г. Л. Вознюка, Л. К. Воронової, А. С. Загороднього, А. М. Колодія, О. І. Костюкевича, В. В. Луць, О. А. Лятамбора, Л. Р. Наливайко, Ю. Ю. Пустовіт, З. Сороківської, В. П. Унінець-Ходаківської, Р. Б. Шишки, що сприяло висвітленню цієї проблеми.

Мета роботи – проаналізувати юридично закріплені у чинному законодавстві принципів створення та функціонування ломбардів для надання послуг населенню.

Виклад основного матеріалу. Створення і функціонування за своїми завданнями, повноваженнями суб'єктів та їх відповідальність повною мірою залежить від їх основи, а саме від принципів.

Термін “принцип” походить від латинського слова “*principium*”, яке означає початок, основа. Це є вихідне положення будь-якої теорії, вчення [1, с. 209]. Також принцип розглядають, як:

- 1) основне вихідне положення будь-якої системи, теорії, ідеологічного напрямку тощо;
- 2) особливість, що покладена в основу створення або здійснення будь-чого, спосіб створення або здійснення чогось;
- 3) переконання, норма, правило, яким керується хтось у житті, поведінці [2, с. 150].

Ю. Ю. Пустовіт визначає принцип, як основне, вихідне положення, що лежить в основі будь-якого вчення, теорії, науки, концепції, зумовлює світогляд людини та її поведінку згідно з внутрішніми переконаннями і визначає дію відповідних механізмів [3, с. 89].

На думку А. М. Колодія, принципи є продуктом людської діяльності, результатом якої вони виступають й інтереси якої вони задовольняють. Принципи є соціальними явищами як за джерелом виникнення, так і за змістом: їх виникнення зумовлюється потребами суспільного розвитку і у них відображаються закономірності суспільного життя. Головними джерелами цих принципів є політика, економіка, мораль, ідеологія, соціальне життя [4, с. 42].

На відміну від деяких інших суб'єктів господарювання, наприклад, біржі, принципи якої прямо прописані у законодавстві, принципи ломбардної діяльності не виокремлені на законодавчому рівні. Однак, аналізуючи нормативно-правові акти, що регулюють цю сферу, можна виділити певні особливості та закономірності, що характерні саме для цієї фінансової установи.

Так, у п. 1 ст. 1 Закону України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг” зазначено, що ломбарди належать до фінансових установ, видом діяльності яких є надання фінансових послуг, а саме: надання коштів у позику на умовах фінансового кредиту [5]. У Положенні “Про порядок надання фінансових послуг ломбардами” від 26 квітня 2005 р. № 3981 ломбарди є фінансовими установами, виключним видом діяльності яких є надання на власний ризик фінансових кредитів фізичним особам за рахунок власних або залучених коштів під заставу майна на визначений термін і під процент та надання супутніх послуг ломбарду [6] (далі – Положення). Супутні послуги надаються у межах і з метою надання фінансових кредитів. Враховуючи вищезазначене, доречно виділити один з основних принципів функціонування ломбардів – принцип надання виключно фінансових кредитів.

Особливістю надання фінансового кредиту цієї фінансової установи є те, що він надається на короткий термін. Термін кредитування у ломбарді становить від кількох днів (мобільні телефони) до кількох місяців (коштовності, велика побутова техніка). Піврічні кредити видаються тільки під заставу нерухомості або автомобіля [7, с. 264]. Отже, наступним принципом виділимо принцип короткостроковості кредитів.

Ломбардні кредити видаються готівкою та без цільового призначення, обов'язкового для кредитних відносин [8, с. 160]. Тому кожен, хто звертається у ломбард за отриманням фінансового кредиту, має право витратити отримані у позику грошові кошти на власний розсуд та без будь-якого звітування перед ломбардною установою. Варто зазначити такий принцип – принцип безцільового призначення готівкових кредитів.

У п. п. 1.2. п. 1 Положення зазначено, що фінансовий кредит ломбарду – це надання ломбардом коштів у позику, забезпечених заставою, на визначений термін та під процент [6]. Після закінчення терміну дії договору фінансового кредиту (позики), у разі невиконання позичальником зобов'язань, ломбард, згідно рс ст. 589 Цивільного кодексу України [9] та ст. 20 Закону України “Про заставу” [10] має право зробити стягнення на предмет закладу та за рахунок предмета застави задовольнити свої вимоги по кредиту. Тому для забезпечення зобов'язань щодо повернення кредиту та сплати відсотків за користування кредитом ломбарди приймають до закладу майно. Наступний принцип – це забезпечення фінансового кредиту заставою майна.

Ломбард як фінансова установа надає позичальнику таку можливість, яка відсутня в інших фінансових установах, і спрощує виконання ним своїх зобов'язань, а саме – дає змогу продовжити термін дії договору після його закінчення. Для цього потрібно лише сплатити відсотки за користування кредитом. Така послуга називається перезаставою. Завдяки їй термін дії договору фінансового кредиту може продовжуватись необмежену кількість разів. Така особливість діяльності ломбарду породжує принцип перезастави.

Ломбард за організаційно-правовою формою господарювання належить до повного товариства. Відповідно до п. 5 ст. 81 Господарського кодексу України [11] та ст. 66 Закону України “Про господарські товариства” [12] повним товариством є господарське товариство, усі учасники якого відповідно до укладеного між ними договору здійснюють підприємницьку діяльність від імені товариства і несуть додаткову солідарну відповідальність за зобов'язаннями товариства усім своїм майном. Учасники повного товариства не можуть від свого імені та у своїх інтересах здійснювати операції, подібно до цілей діяльності повного товариства, а також брати участь у будь-яких інших товариствах (крім акціонерних), що мають однорідний предмет діяльності (ст. 70 Закону України “Про господарські товариства”) [12]. А також особа може бути учасником тільки одного повного товариства (ст. 66 Закону України “Про господарські товариства”) [12]. Принцип здійснення діяльності полягає виключно в організаційно-правовій формі повного товариства.

Назва ломбарду повинна містити імена усіх його учасників, слова “повне товариство” повинні містити ім'я одного чи кількох учасників з додаванням слів “і компанія”, а також слів “повне товариство” (ст. 66 Закону України “Про господарські товариства”) [12]. Крім того, у повній назві повинно бути слово “ломбард”. Забороняється використовувати назву, тотожну з існуючою назвою ломбардів, як повні, так і скорочені, та торгові марки інших ломбардів, зареєстровані в установленому законодавством порядку, за відсутності на це законних підстав, а також похідні від назв, торгових марок, якщо таке використання вводить в оману споживачів фінансових послуг та інших осіб (п. п. 2.1.6 п. 2 Положення) [6]. Виділяємо такий принцип – принцип додаткових вимог до назви.

Так, у п.п. 3 п. 1 ст. 28 Закону України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг” йдеться про те, що Національна комісія, яка здійснює регулювання у сфері ринків фінансових послуг, видає фінансовим установам, відповідно до законів з питань регулювання окремих ринків фінансових послуг, відповідні дозволи, а також ліцензії на провадження діяльності з надання фінансових послуг та затверджує умови провадження діяльності з надання фінансових послуг, здійснення яких потребує відповідної ліцензії чи дозволу, та порядок контролю за їх дотриманням [5]. Особливістю ломбардної діяльності є те, що найпоширенішим видом майна, що приймається ломбардами у заклад, є ювелірні та побутові вироби з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, брукт цих виробів. Операції з виробами з дорогоцінних металів та дорогоцінного каміння (прийом виробів з дорогоцінних металів та дорогоцінного каміння як предметів застави, їх відчуження у разі звернення стягнення) регулюються Законом України “Про ліцензування певних видів господарської діяльності” (ст. 9) [13], Законом України “Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними” (ст. 14) [14], Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів) затверджені Постановою Кабінету Міністрів України від 07 грудня 2016 р. № 913 [15], Правилами торгівлі дорогоцінними металами (крім банківських металів) і дорогоцінним камінням, дорогоцінним камінням органогенного утворення та напівдорогоцінним камінням у сирому та обробленому вигляді і виробами з них, що належать суб'єктам підприємницької

діяльності на праві власності, затверджені Постановою Кабінету Міністрів України від 04 червня 1998 р. № 802 [16] та потребують отримання ліцензії. Недотримання цих вимог тягне за собою юридичну відповідальність. У ст. 164 Кодексу України про адміністративні правопорушення зазначено, що провадження господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта господарювання або без одержання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, чи здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування, а так само без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене законом (крім випадків застосування принципу мовчазної згоди) тягне за собою накладення штрафу від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією виготовленої продукції, знарядь виробництва, сировини і грошей, одержаних внаслідок вчинення цього адміністративного правопорушення, чи без такої [17]. З цього випливає дозвільний (ліцензійний) принцип.

Згідно з Законом України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом”, ломбарди є суб'єктами первинного фінансового моніторингу та встановлюють правила проведення фінансового моніторингу і програми його здійснення [18]. Поняття термін “моніторинг” означає (англ. *monitoring*, від лат. – *monitor* – той, хто наглядає, попереджає) – система постійного спостереження за ситуацією на ринку, за виробничою і фінансовою діяльністю підприємства, банку, біржі тощо, а також за реалізацією окремих проектів, зокрема інвестиційних [19, с. 437]. Основною метою моніторингу як методу фінансового контролю є виявлення ознак, які можуть указувати на наявність фінансових чи інших порушень та звернення на це уваги підконтрольного суб'єкта для запобігання вчиненню порушень у будь-якій формі [20, с. 294]. Отже, можна виокремити принцип фінансового моніторингу ломбардів.

Запорука успіху діяльності ломбарду є підбір кваліфікованого персоналу. У ломбарду, як і у будь-якому підприємстві, повинен бути керівник і головний бухгалтер. При цьому керівник і головний бухгалтер повинні відповідати вимогам, які зазначені у Розпорядженні Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України “Професійні вимоги до керівників та головних бухгалтерів фінансових установ” від 13 липня 2004 р. № 1590 [21]. Більше того, вони зобов'язані пройти курси підвищення кваліфікації за затвердженою типовою програмою і здати іспит на право здійснювати таку діяльність. Оскільки ломбард є суб'єктом фінансового моніторингу, у штаті також повинен бути фахівець, відповідальний за його проведення. Такий співробітник повинен відповідати вимогам, зазначеним у Законі України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, отриманих злочинним шляхом” [18]. Після призначення цього працівника, потрібно стати на облік у спеціально уповноваженому органі як суб'єкт фінансового моніторингу, розробити багато внутрішніх документів, які будуть регламентувати здійснення ломбардом заходів з фінансового моніторингу, а також повідомляти спеціально уповноваженому органу інформацію, яка передбачена законодавством. Усе це підпадає під принцип додаткових вимог до кадрів ломбарду.

Реєстрація ломбарду відбувається у два етапи. Першим етапом створення ломбарду є державна реєстрація цього як юридичної особи. Такий процес здійснюють державні реєстратори, що знаходяться у відповідних державних адміністраціях з дотриманням вимог Закону України “Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань” [22]. Другим – реєстрація ломбарду, як фінансової установи, за допомогою внесення відповідних даних до реєстру фінансових установ, з подальшим отриманням свідоцтва про реєстрацію фінансової установи. Така реєстрація ломбарду здійснюється Національною комісією, яка здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. Тому варто виділити реєстраційний принцип.

Відповідно до ст. 32 Конституції України, ніхто не може зазнавати втручання у його особисте і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України. Не допускаються збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та захисту прав людини [23]. У ст. 7 Закону України “Про доступ до публічної інформації” йдеться про конфіденційну інформацію [24]. Інформація про діяльність та фінансово-майновий стан клієнта ломбарду, яка стала відомою ломбарду і розголошення якої може завдати матеріальної або моральної шкоди клієнту, є конфіденційною. Інформація про ломбарди або клієнтів ломбарду, яка

стає відомою під час проведення відповідним органом нагляду за діяльністю ломбарду, є конфіденційною, крім узагальненої інформації про ломбарди, яка підлягає опублікуванню. Ломбард має право подавати конфіденційну інформацію іншим ломбардам в обсягах, необхідних для надання фінансових кредитів. З цього і випливає принцип конфіденційності.

Висновки. Отже, принципи створення і функціонування ломбардів для надання послуг населенню можна зарахувати до принципів більш вузькоспеціалізованих, а саме: організації та діяльності ломбарду. Сфера застосування зазначених принципів переважно обмежується лише застосуванням їх у правовій площині діяльності ломбардів. Проте деякі з них мають і поширеніше застосування щодо інших правовідносин у суспільстві.

1. Наливайко Л. Р., Беляєва М. В. *Тлумачний термінологічний словник з конституційного права.* – 2-ге вид., допов. – Запоріжжя: Дніпровський металург, 2010. – 304 с. 2. *Мала енциклопедія права інтелектуальної власності: 2-ге вид., виправл. і доповн. / за заг. ред. професорів Ю. Л. Бошицького (кер. кол. укладачів) та Р. Б. Шишки (наук. редактор): уклад. Ю. Л. Бошицький, В. В. Луць, Р. Б. Шишка.* – Львів: “Галицька видавнича спілка”, 2015. – 216 с. 3. Пустовіт Ю. Ю. *Визначення поняття “принципи” у фінансовому праві України.* / Ю. Ю. Пустовіт // *Науковий вісник Національного університету державної податкової служби України (економіка, право).* – 2013. – № 2. – С. 88–94. 4. Колодій А. М. *Принципи права: генеза, поняття, класифікація та реалізація* / А. М. Колодій // *Альманах права.* – 2012. – Вип. 3. – С. 42–46. 5. *Про фінансові послуги і державне регулювання ринків фінансових послуг: Закон України від 12 липня 2001 р. № 2664-III // Відомості Верховної Ради України.* – 2002. – № 1. – Ст. 1. 6. *Положення про порядок надання фінансових послуг ломбардами, затверджене розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 26 квітня 2005 р. № 3981 // Офіційний вісник України.* – 2005. – № 21. – Ст. 1146. 7. Сороківська З. *Особливості діяльності ломбардів в умовах фінансової кризи.* – *Українська наука: минуле сучасне, майбутнє [Електронний ресурс].* – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/Un_msm/2010_1415/Ukrainska_nauka-1415_2010/32_Sorokivska.pdf. 8. Унінець-Ходаківська В. П., Костюкевич О. І., Лятамбор О. А. *Ринок фінансових послуг: теорія і практика.* – 2-ге вид., доп. і перероб: навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 392 с. 9. *Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV // Відомості Верховної Ради України.* – 2003. – № 40–44. – Ст. 356. 10. *Про застава: Закон України від 16 жовтня 1992 р. № 2654-XII // Відомості Верховної Ради України.* – 1992. – № 47. – Ст. 642. 11. *Господарський кодекс України / Кодекс від 16 січня 2003 р. № 436-IV // Відомості Верховної Ради України.* – 2003. – № 18. – Ст. 144. 12. *Про господарські товариства: Закон України від 19 вересня 1991 р. № 1576-XII // Відомості Верховної Ради України.* – 1991. – № 49. – Ст. 682. 13. *Про ліцензування певних видів господарської діяльності: Закон України від 02 березня 2015 р. № 222-VIII // Відомості Верховної Ради України.* – 2015. – № 23. – Ст. 158. 14. *Про державне регулювання видобутку, виробництва і використання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та контроль за операціями з ними: Закон України від 18 листопада 1997 р. № 637/97-ВР // Відомості Верховної Ради України.* – 1998. – № 9. – Ст. 34. 15. *Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів): затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 07 грудня 2016 р. № 913 // Офіційний вісник України.* – 2016. – № 98. – Ст. 3192. 16. *Правила торгівлі дорогоцінними металами (крім банківських металів) і дорогоцінним камінням, дорогоцінним камінням органогенного утворення та напівдорогоцінним камінням у сирому та обробленому вигляді і виробами з них, що належать суб'єктам підприємницької діяльності на праві власності: затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 04 червня 1998 р. № 802 // Офіційний вісник України.* – 1998. – № 23. – Ст. 825. 17. *Кодекс України про адміністративні правопорушення: чинне законодавство зі змінами та доповненнями станом на 5 січня 2017 р.: (офіц. текст).* – К.: Паливода А. В., 2017. – 312 с. – (Кодекси України). 18. *Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1702-VII // Відомості Верховної Ради України.* – 1998. – № 9. – Ст. 34. 19. Загородній А. С. *Фінансово-економічний словник* / А. Г. Загородній, Г. Л. Вознюк. – 3-тє вид., доп. та перероб. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2011. – 844 с. 20. *Словник*

фінансово-правових термінів; за заг. ред. д.ю.н., проф. Л. К. Воронової. – 2-ге вид., переробл. і допов. – К.: Алерта, 2011. – 558 с. 21. Професійні вимоги до керівників та головних бухгалтерів фінансових установ, затверджено розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 13 липня 2004 р. № 1590 // Офіційний вісник України. – 2004. – № 31. – Ст. 2100. 22. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань: Закон України від 15 травня 2003 р. № 755-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 31. – Ст. 263. 23. Конституція України: чинне законодавство станом на 10 серпня 2015 р.: Офіц. текст. – К.: Алерта, 2015. – 80 с. 24. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січня 2011 р. № 2939-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 32. – Ст. 314.

REFERENCES

1. Nalyvaiko L. R., Belyayeva M. V. *Tlumachnyy terminolohichnyy slovnyk z konstitutsiynoho prava [Explanatory terminology constitutional law]*. Zaporizhzhia, Dniprovsk'kyu metalurh Publ., 2010, 304 p.
2. Boshyts'kyu Yu. L., Luts' V. V., Shyshka R. B. *Mala entsyklopediya prava intelektual'noyi vlasnosti: vydannya druhe vypravl. i dopovn. [Small Encyclopedia of Intellectual Property: second edition corrected. and fulfill]*. Lviv, "Halys'ka vydavnycha spilka" Publ., 2015, 216 p.
3. Pustovit Yu. Yu. *Vyznachennya ponyattya "pryntsyipy" u finansovomu pravi Ukrayiny [The definition of "principles" in the financial law of Ukraine]*. *Naukovyy visnyk Natsional'noho universytetu derzhavnoyi podatkovoyi sluzhby Ukrayiny (ekonomika, pravo) – Scientific Bulletin of National University of State Tax Service of Ukraine (economics, law)*, 2013, vol. 2, pp 88–94.
4. Kolodiy A. M. *Pryntsyipy prava: heneza, ponyattya, klasyfikatsiya ta realizatsiya [The principles of law: origins, concepts, classification and sale]*. *Al'manakh prava – Almanac rights*. 2012, vol. 3, pp 42–46.
5. *About financial services and State Regulation of Financial Services Law of Ukraine on July 12, 2001.*
6. *Regulation on the procedure of providing financial services pawnshops approved by the State Commission for Regulation of Financial Services Ukraine on April 26, 2005.*
7. Sorokivs'ka Z. *Osoblyvosti diyal'nosti lombardiv v umovakh finansovoyi kryzy [Features of pawnshops in the financial crisis]*. *Ukrayins'ka nauka: mynule suchasne, maybutnye – Ukrainian science: Past Present and Future*, 2010. Available at: http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/Un_msm/2010_1415/Ukrainska_na_uka-14-15_2010/32_Sorokivska.pdf.
8. Unynets'-Khodakivs'ka V. P., 12 Kostyukevych O. I., Lyatambor O. A. *Rynok finansovykh posluh: teoriya i praktyka [Financial markets: theory and practice]*. Kiev, Tsentр uchbovoyi literatury Publ., 2009, 392 p.
9. *The Civil Code of Ukraine on January 16, 2003.*
10. *About on pledge Law of Ukraine on October 16, 1992.*
11. *The Commercial Code of Ukraine on January 16, 2003.*
12. *About corporations Law of Ukraine on September 19, 1991.*
13. *About licensing certain types of activities Law of Ukraine on March 02, 2015.*
14. *About government regulation of mining, production and use of precious metals and precious stones and control over transactions with them Law of Ukraine on November 18, 1997.*
15. *Licensing conditions for the business of providing financial services (excluding professional activities in the securities market) approved by the Cabinet of Ministers of Ukraine from December 07, 2016.*
16. *Terms of trade in precious metals (except precious metals), precious stones, precious stones of organogenic origin and semi-precious stones in raw and processed form, and products are owned by business entities for ownership approved by the Cabinet of Ministers of Ukraine from June 04, 1998.*
17. *Kodeks Ukrayiny pro administratyvni pravoporushennya [Code of Ukraine on Administrative Offences]*. Kyiv, Palyvoda A. V. Publ., 2017, 312 p.
18. *About prevention of legalization (laundering) of proceeds from crime Law of Ukraine on October 14, 2014.*
19. Zahorodniy A. S., Voznyuk H. L. *Finansovo-ekonomichnyy slovnyk [Financial and economic dictionary]*, Lviv, Vydavnytstvo L'vivs'koyi politekhniki Publ., 2011, 844 p.
20. Voronovoyi L. K. *Slovnyk finansovopravovykh terminiv [Glossary of financial and legal terms]*, Kiev, Alerta Publ., 2011, 558 p.
21. *Professional requirements for approval of managers and chief accountants of financial institutions approved by the resolution of the State Commission for Regulation of Financial Services Ukraine from July 13, 2004.*
22. *About state registration of legal entities, individual entrepreneurs and community groups Law of Ukraine on May 15, 2003.*
23. *Konstytutsiya Ukrayiny [Constitution of Ukraine]*. Kyiv, Alerta Publ., 2015, 80 p.
24. *About on access to public information Law of Ukraine on January 13, 2011.*

Дата надходження: 25.02.2017 р.